

Nagy Ildikó Noémi

Anyámmal mentem nászútra. Pontosabban hárman mentünk, anyám, a férjem és én. A szállodában észrevettem, hogy a neszesszeremben kiömlött a parfüm. Akkoriban Isabella Rosellini volt a Trésor „arca”. A plakátokon, a női magazinok illatos hirdetésein. Mindig azt mondtam anyámnak, hogy úgy néz ki, mint Isabella Rosellini. A bőröndömben a ruháim is kölnisek lettek. A fogkefém, a hajkefém, a körömkefém, a fogselymem. *Orális higiénéjára mindig legyen idő!*, mondja anyám.

Azt akarta, hogy vigyük magunkkal, nem fog zavarni. Fizeti az utat, még úgysem látta a Niagarát. Tíz percre laktunk a víz-eséstől, egy dombtetőn. Az udvaron medence és vadkenderre emlékeztető bokrok. A szobában zöld pléd az ágyon, egy kis doboz az éjjeliszekrényen. Beledobsz huszonöt centet, és öt percig rezeg az ágy. Az ágy fölött festmény, indiánok kenuban, a tévé fölött hasonló stílusban szarvasok az erdőben. És a fürdőszobában egy piros, szív alakú jacuzzi. András hátulról átkarolja a vállamat, gyönyörködünk a kádban. Anyámnál nincs jacuzzi. A szobáinkat összeköti egy ajtó, amit anyám azonnal kinyit, hogy szemügyre vegye a jacuzzit. *Mondtam nekik az office-ban, hogy a lányomékkal megyek nászútra, rögtön adtak discountot.* Megnézi az indiánokat, a szarvasokat, a kilátást a szobából. Ugyanaz, mint az ő szobájában. Ránéz az ágyra és Andrásra kacsint. Elfordulok, bámulom a kerek ciginyomot a pléd alsó sarkán. Anyám javasolja, menjük el vacsorázni, ő fizet.

Bedugaszolom a mosdókagylót, teleeresztettem vízzel, és beledobom a fogkefém, a hajkefém, és a körömkefém, mindent, ami a neszesszeremben volt. Az üres neszesszert a víz alá nyomom. Buborékok szállnak ki belőle. Elengedem, kipattan a felszínre. A fogselyemből kihúzok egy métert, és a végébe dobom. Nem sok maradt a kölnisüvegben. Ki kéne dobni. András bekopog, hogy menjünk, anya vár.

Anyámék egy éve váltak el. Fölépítettek egy nagy házat Okanagan Valley-ben, a tóparton. Ráment az összes pénzük. Most ott áll üresen. Volt egy kutyánk is, Bodri eredetileg az én kutyám lett volna, de aztán szép fokozatosan anyámé lett. Bodri az ajtó előtt feküdt egész nap, én meg az ablakpárkányon ültem, és néztem a tavat, hátha megpillantom a víziszörnyet, Ogo-pogot. Ha meglátnám, megváltozna az életem. Érettségi után nem mentem főiskolára, a Dairy Queenben, fagyizóban dolgoztam. Ingyen adtam a cukros öntetet, tetszett, hogy színes lesz tőle a fagy. Az első fizetésemből vettem egy ruhát. Másnap, műszak után, mikor az autómhoz mentem, szakadni kezdett az eső. Az új ruha egy perc alatt összeugrott, ahogy beültem a kocsiába, szétrepedt a hátamon. Nem mentem másnap dolgozni. Az ingyen öntet miatt úgyis rosszul állt a szénám.

Az étteremben rántott csirkecombot rendeltem sült krumplival, András ugyanazt, anyám bélszint. András és anyám csevegtek, rágtam a csirkecsontot, és a villogó fényreklámokat néztem. Az ember, aki egyedül megevett egy egész repülőt, horrorfilmszereplők élethű viaszbábui, fotóztasd le magad háborús jelmezben, egy gép, ami megmutatja, hogy fog kinézni a jövőbeli gyermeketek, érints meg egy

dinoszauruszt, egy ősmadarat, egy víziszörnyet. Loch Ness, Manipogo, Ogo-pogo.

Vacsora után Andrással beültünk a fotófülkébe, kiválasztottuk a gyerek nemét, és a gép elkészítette jövőbeli kislányunk fotóját. A zöld plédre gondoltam a motelszobában. Anyám a falon túl fekszik egyedül. *Engem úgyse lehet szeretni.* Nagyon csúnya lett a kislányunk. Vacsora után lesétálunk a vízeshéhez, ahogy leéruünk, kikapcsolják a fényeket. Állunk a sötétben, arcunkra víz permetez, hallgatjuk a zúgást.

Egyik nap Bodri meghalt. *Ó, te drága kutu-kutu, csak tudnám, hogy merre jársz!*, énekelte anyám az *Ó, te drága Klementína* dalamára. Elvittük Bodrit az állatorvoshoz, és Bodri nélkül jöttünk haza. Beléptünk az ajtón, anyám fogott egy fekete szemeteszacsót, belehajította a kutya tálját, takaróját, játékeit, pórázát. Lement a vízhez, és bedobta az egészet a tóba. Ami egyébként tilos, mert szennyezi a vizet. Többet nem beszélünk Bodriról.

Apám beadta a válópert, és elment egy tanyára a Sziklás-hegységbe emukat tenyészteni. Anyád egy szörnyeteg, mondja, és arcát a tenyerébe hajtja. Az ágyam szélén ül. Folytatja: Hiába kértem, nem volt hajlandó elmenni pszichológushoz, mert mit szólnának a szomszédok. Nem tudok már vele harcolni. Morzsázok, nem hajtom le a végülőkét, boxmeccset nézek a tévében, és ha új ruhát vesz, megkérdem, minek?

Anyám kapott Prozacot, de nem vette be, mert fáj tőle a mája. Úgy döntött, hogy halálra eszi magát.

Esténként, amikor a tó már sötét volt, beültem a kocsiába, és meglátogattam az Ogo-pogo-szobrot a városi parkban. Álltam a szobor előtt, és megsimogattam a fejét. Tudom, hogy nem is így nézel ki, mondtam. *Milyen jó apádnak. Ő elválhat tőlem. Én nem tudok magamtól elválni.*

Anyám három szelet tortát evett reggelire a szálloda éttermében. Délben képeslapokat nézegettünk a szuvenirboltban. Emberek állnak a jégen, a lap alján felirat, 1911, befagyott a Niagara. András mutat egy cédét, egy farkas van a borítón, mit szólsz, ezt most ellopom. Oké, mondom, haha. Anyám kintről integet a sétányon. Úgy teszek, mintha nem látnám. *Bálna néni vagyok.* A képeslapon kis, fekete pontok a nagy fehérségben. Dermedt víz-zuhatag. Megszólal a bolt riasztója. Körülnézek, András sehol. Anyámat se látom. Kirohanok a boltból, turisták, virágágyások, kovácsoltvas kerítés, kávézó, a vízeshé rettenetes robaja. Egy anyuka egy babakocsit tol, közben azt mondja, hurrá, hurrá. Leguggolok egy bokorhoz, és sírva fakadok. A saját sírásom sem az enyém. Abbahagyom, meglátom, hogy a kezemben maradt a képeslap. Hallom, ahogy anyám lélegzik bennem. A kezem, az övé, ahogy megtörlöm az arcomat. Ahogy százszor, ezerszer letörölte titokban, mégis jól láthatóan a könynyeit. *Mindent megbántam az életemben, csak téged nem.* Kijön egy férfi a boltból, és megkérdi, jól vagyok-e. A képeslapot a hónom alá rejtem, és nem merem megkérdezni, miért szólalt meg a riasztó. Elindulok a szálloda felé, András egyszer csak ott van mellettem. Anyám egy kávézó teraszán éppen rendel. Gyere, ott vagyunk. Nevetve mutatja a zsebében a cédét.

Este a szív alakú jacuzzit megtöltjük vízzel. Anyám a szomszédban hangosan hallgatja a tévét. Beülünk a kádba. Nem tudjuk, mit kell csinálni, nem működik. A kád szélén van egy lyuk, belefújok, feljön a víz alól pár buborék. András Crown Royal whiskey-t iszik. Ülünk a forró vízben. András kiszáll, végigcsöpögteti a padlót. *Miért kell mindig mindent lecsöpögtetni?* A falon megérint egy kapcsolót, felzobog a víz. *Semmi más nem kell egy férfinak, csak szex és egy anya.* Anyám bekopogtat, orrig a víz alá merülök gyorsan.

Benedvesítem a fogkefét és a számba dugom. Még mindig kölniúze van. Nem értem, miért mosok fogat vacsora előtt. *Mindig legyen idő orális higiénéjára.* András a zöld pléden ül, anyám mellett, nézik a tévés vetélkedőt. Mondom, hogy indulhatunk. *Ugye, nem ebben a ruhában akarsz jönni?* Egy pillanat, mondja András. Most derül ki, megnyeri-e a bácsi az ötvenezer dollárt.

Azon az estén, amikor apám elment, anyám bejött a szobámba, és azt mondta, gyűlöllek. Azt hiszem, aznap már rengeteg tortát megevett. Másnap elmentünk a plázába, vett nekem egy szép ruhát meg a kölnit, ami most sajnos kiömlött. *Ugye még mindig hasonlítok Isabellára? Kövér vagyok és ronda, de hasonlítok rá.* A tortától felborul a vércukra.

Színes fények világítják meg a vízeshé. Egyik szín átúszik a másikba. Egy bárban margaritát iszunk. Anyám ünnepélyesen átnyújt egy kék papírba csomagolt ajándékot. Ezt még otthon találtuk, mondja András, de nászutas meglepetésnek szántuk.

A szobában bedobtuk a huszonöt centet, és az ágy rezegni kezdett. András a jövőbeli kislányunk fényképét nézi, én meg az ajándék képeskönyvet lapozom. *A csodatevő víziszörny, Ogo-pogo.* A rajzok elmesélik, hogy mentett meg Ogo-pogo egy csomó gyereket, amikor leszakadt a híd a folyó fölött.

Gondolod, tényleg létezik?, kérdem. Mintha sírás rázna, pedig csak az ágy rezeg.

András rám néz: milyen vicces a hangod.

A tiéd is.

Otthon majd titokban elmegyünk egy másik nászútra, jó?

Kimegyek a fürdőbe fogat mosni. A kád tele vízzel. Megérintem a mozdulatlan felszínt. Már nincs kölniillat.

Orális higiénia

A szöveg a *Szomjas oázis* és az *Éjszakai állatkert* kötetekkel fémjelzett *Kitakart psyché* sorozat 3. kötete számára készült, mely az anya-lánya kapcsolatokat járja körül.